

Introduction

- : આ વેદ ન : -

7

૧. ગાંધીધારાનો અછડતો પરિચય અને એ ધારાના કોઈક કવિનો કે કોઈક શાખાનો સ આ પહેલાં દી.બ.કૃષ્ણલાલ મો.ઝવેરી, ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી, નર સિંહરાવ ટયા, કનૈયાલાલ મુનશી, વિજયરાય વૈદ્ય, ચૈતનરાય રાવળ, ડો.બોગીલાલ સાંડેસરા, ડો.રેશી, ડો.યોગીન્દ્ર ત્રિપાઠી, કેશવલાલ ઠક્કરાદિએ કર્યો છે. અહીં મધ્યકાલીન ની ૮ જ્ઞાનમાર્ગી કાવ્યપરંપરાનો, પહેલીવાર, ઐતિહાસિક તેમ જ આલોચનાત્મક દ્રષ્ટિ, પરિચય કરાવ્યો છે.
૨. આ પરંપરાના કવિઓ સાંપ્રદાયિકતાથી ઉદ્ધરા ચાલ્યા ગયા છે. એક તરફ દયારામ ના "સિકવલ્લભ" ને અને બીજી તરફ નરહરિની "જ્ઞાનગીતા" કે અખાનો "અખેગીતા" ને રાખીને જેતાં આ બેદ તરત વરતાઈ આવશે. આ ધારાના કવિઓ અનુભવાર્થી છે. એઓ કંઈ તરીકે કેવળ વેદાંતના સિદ્ધાંતોનું પ્રતિપાદન કરતા નથી, અનુભવી તરીકે અપરોક્ષાનુભૂતિથી જે એમને લાઘ્ય છે તેને સમર્થ લાણીમાં પ્રકટ કરે છે. એમની બ્રહ્મમારી નો અર્થ-દોહર એમની કવિતામાં સંભળાય છે.
૩. બૃહત સથે એકરૂપ થવાની માનવોનો અદમ્ય અનુસન્ધિત્સા અનેકરૂપે આ વિષ્કૃત થતી રહે છે. હોં જીવેદ, અથર્વવેદ, બૃહદારણ્યક, છાંદોગ્ય, કઠ, મિત્રેયી, વજ્રસૂચિ આદિ ઉપનિષદો મુનિ રમસિંગના પાહુડદોહા, સરહપાદ કણ્ડપાદના બૌદ્ધ ધ દોહા, નાથસાહિત્ય અને મધ્યકાલીન રામાનંદ, કબીર, રજ્જબ, દાદુ વગેરે સંતોનો સાધના, સૂકી સાધના-આ બધાં ચિત્ત્યંતરો બતાવીને એ સાધનાના તંતુને આપણી જ્ઞાનમાર્ગી પરંપરા સાથે સંકળીતતાવ્યો છે.
૪. આ કાવ્ય પરંપરાના અભ્યાસને યોગે ગૂજરાતના જુદા જુદા ૪ હસ્તપ્રતોના સંગ્રહોમાંથી આસરે ૧ જેટલી હસ્તપ્રતોનો ઉપયોગ કર્યો છે. આ પરંપરામાં મહત્ત્વનું પ્રદાન કરનાર અખાનો લલચેજી નરહરિની પ્રધાનકૃતિ "જ્ઞાનગીતા" ની પહેલીવાર શાસ્ત્રીય પદ્ધતિ અનુસરીને, ચાર હસ્તપ્રતો તેમ જ એક મુદ્રિત પ્રતને આધારે, સમીક્ષિત વાચના આપવા આવી છે.
૫. નરહરિ, આ પરંપરાની દ્રષ્ટિએ નોંધપાત્ર એવી, "સંતનાં લક્ષણો", "ગોપીઉદ્ધવર્સવાદ, અને "અદરાસ" - આ ત્રણ કૃતિઓની સમીક્ષિત વાચના પહેલાં પરિશિષ્ટમાં આપી છે. જ્ઞાનમાર્ગે પરંપરાને વિશિષ્ટ એવાં કકકો, બારાણડી, બાવની, વાર, તિથિ, બારમાસી, વાણી, સમી, ગીતા, અવળવાણી, રૂપકગ્રંથી આદિનો, ક્રમિક વિકાસ બતાવી, પરિચય કરાવ્યો છે. ત્રીજા પરિશિષ્ટમાં જ્ઞાનમાર્ગી કવિઓએ સ્વોકારેલી પરંપરાગત પારિ-ભાષિકાંજ્ઞાઓનો, આ સાધના પ્રણાલીના ક્રમિક વિકાસના સંદર્ભમાં મૂકીને, પરિચય-

કરાવ્યો છે. એ અંગે ઉપલબ્ધ સાહિત્યમાંથી અવતરણો અને પ્રમાણો આપીને એના અર્થવિકાસની આધાર ચર્ચા કરી છે.

૭. આ પરંપરાના અભ્યાસને નિમિત્તે પંડિત ધનરાજ, કૃષ્ણજી, પુરબોક્તમિ, નારાયણ, અનુમવાનંદ, વસ્તો વિશ્વંભર, રણછોડ, પ્રાગજી, જીવણદાસ (બ્રહ્મવોદી) - આટલા કવિઓનો, અક્ષરપિપર્યંત અપ્રસિદ્ધ કૃતિઓને આધારે, અભ્યાસ રજૂ કર્યો છે.

૮. "જ્ઞાનગીતા" માં આવતા નોંધપાત્ર શબ્દોની એક સૂચી અંતમાં આપવામાં આવી છે. બાબાકીય દ્રષ્ટિએ મહત્વના શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ આપી છે, ને વ્યુત્પત્તિ અંગેના અનુમાનોને કૌંસમાં પ્રશ્નાર્થ મૂકીને સૂચવ્યાં છે.

મહાનિર્બંધમાં ચર્ચેલા કેટલાક મુદ્દાઓ, ઉપર આપેલા એના તારણને આધારે, જેઈ શકાશે. અહીં કેટલીક નવી હકીકતો પહેલીવાર શોધી કાઢીને રજૂ કરવામાં આવી છે; તો બીજી કેટલીક બાબતોમાં, આ પહેલાં જણવામાં આવેલી હકીકતોનો અભ્યાસ, સંશોધનની દ્રષ્ટિએ આ નવા સંદર્ભમાં મૂકીને, કરવાને પ્રયત્ન થયો છે. એવું માનું નમ્ર આવેદન છે.